

overføres fra Stregene. Jeg seer saaledes ikke, at der fra hans Side er anført Noget, der kunde rokke Noget i den Overbevisning, jeg hidtil har dannet mig. Jeg skal kun til mit tidligere Foredrag tillade mig endnu at sige, at forsaavidt det er blevet paastaet, at en saadan Tvarbane netop vilde fremme en Længdebane, saa er jeg, efter hvad jeg allerede har anført, af den stik modsatte Mening, idet jeg troer, at Længdebanen i en ikke ringe Grad vil hæmmes ved Tvarbanen, fordi jeg antager, at Regjeringen gaaer ud paa, at Længdebanen ikke i sin Tid vil faae den samme Understøttelse, som Tvarbanen behøver.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer Forholdet mellem Længdebanen og Tvarbanen har jeg tidligere udtalt mig saa udførlig derom, at jeg, da den ærede Landsstingsmand, der nu satte sig, ikke gif nærmere ind paa Sagen, heller ikke troer at burde trætte Thinget med at vende tilbage til dette Forhold; jeg kan aldeles henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt, og maa bestemt modsigge, hvad der blev paastaet af den ærede Landsstingsmand. Søvrigt kunde jeg vel i det Væsentlige henholde mig til, hvad der idag er blevet ytret af de to ærede Landsstingsmænd, som havde Ordet imellem de to Gange den ærede Landsstingsmand, der nu satte sig, har talt; men jeg skal dog tilføje den Bemærkning, at blandt de mange forskellige Indbendinger, jeg har hørt imod Forslaget, er jeg bleven allermeest overrasket af den, som den ærede Landsstingsmand idag vil gjøre gjældende, den nemlig, at der ikke ved Tvarbanen skulde kunne tilvelebringes nogen Forbindelse imellem Best- og Stregene. Naar den ærede Landsstingsmand troer, at denne Bane ikke vil have nogen Interesse netop for Egnene i Salling, Mors og Thy, troer jeg, at han i saa Henseende staaer ganske alene; det er en Anskuelse, som Ingen tidligere har udtalt og som neppe Nogen, der kender Forholdene, kan vedkende sig. Efter Alt, hvad jeg har kunnet skjønne, — jeg har selv nøie prøvet Forholdet og talt med mange kyndige Mænd derom, — vil der netop ved denne Bane blive tilvelebragt en saadan Forbindelse, og det en meget væsentlig For-

bindelse; Noget, der virkelig ogsaa forekommer mig at ligge saa klart i selve Forholdets Natur, at der ikke let kan være nogen Tvivl derom. Den ærede Landsstingsmand tager feil, naar han troer, at det i mange Tilfælde vil være let at bruge Limfjorden; dette vil ganske vist kunne lade sig gjøre i visse Tilfælde og til visse Tider, men ingenlunde i Almindelighed, ingenlunde til alle Steder og langt fra paa alle Tider af Aaret.

Dahl: Jeg skal kun bemærke, at jeg hellere havde seet, at Regjeringens Udfast var blevet uforandret, end at det var fremkommet her i den Stikkelse, hvori det er blevet vedtaget i Folkethinget, idet jeg hellere havde ønsket, at Banen var kommen til at gaae fra Aarhus over Randers, istedetfor at det nu er bestemt, at der skal være en Forbindelsesbane til Randers. Jeg vil imidlertid haabe, at man vil opnaae det samme Resultat, da der ikke staaer, hvor lang Forbindelsesbanen skal være; jeg vil haabe, at den vil blive indskrænket til det mindst mulige, til saa godt som slet Intet.

Groffs: Jeg skal blot tillade mig med Hensyn til min Opfattelse af Sagen at gjen tage, hvad jeg bemærkede ved 1ste Behandling, at jeg ganske vist havde foretrukket en Længdebane fremfor en Tvarbane. Da imidlertid den ærede Minister med megen Bestemthed har udtalt, at Antagelsen af Tvarbanen ikke vilde fjerne Anlaget af en Længdebane, og da jeg ikke med den ærede Landsstingsmand, som sidder ved Siden af mig (Drieser), ganske kan indrømme, at den foreslaede Tvarbane ikke skulde være til nogen Nytte, maa jeg dog stemme for Lovforslaget.

Drejer: Det kan naturligtvis ikke være min Hensigt at gaae ind paa en Drøftelse af Grundene for og imod Valget af den Linie, som omhandles i det foreliggende Forslag. Dette Spørgsmaal og navnlig Spørgsmaalet om Bigtigheden af den saakaldte Længdebane er saa fuldstændigt og omhyggeligt drøftet ved de Forhandlinger, der ere foregaaede paa et andet Sted, at det vist kun vilde være en unyttig